

[Gammelgaard]

liggende forslag giver anledning til mindst 6.000 flere arbejdsløse.

Både finansministeren og skatteministeren har givet helt utilstrækkelige oplysninger til udvalget mellem første og anden behandling. Finansministeren har f.eks. ikke kunnet give korrekte oplysninger vedrørende statsunderskuddet for næste år. I finanslovsforslaget for 1982 regnes med et underskud på statsbudgettet på 39,9 mia kr. I finansredegørelsen fra oktober måned skønner man, at der bliver et større underskud. Ikke desto mindre svarede finansministeren skatte- og afgiftsudvalget her forleden dag på et spørgsmål om det skønnede drifts-, anlægs- og udlånsunderskud: »Udgangspunktet er stadig et underskud på 39,9 mia kr.« Hertil kommer så den virkning, som de foreliggende forslag får. Det vil sige, at finansministeren har forelagt forældede tal for skatte- og afgiftsudvalget, og det er ikke rimeligt.

Skatteministerens svar såvel på erhvervsorganisationernes henvendelser som på skatte- og afgiftsudvalgets spørgsmål nærmer sig det groteske. Her skal gives nogle eksempler på, hvorledes skatteministeren har behandlet de pågældende. Skatteministeren svarer f.eks. på en henvendelse fra en organisation: »Skrivelsen giver mig ikke anledning til særlige kommentarer.« En anden organisations skrivelse får følgende medfart: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.« På et spørgsmål fra udvalget svarer ministeren: »Ministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger til besvarelse af spørgsmålet.« En organisation får et svar som tidligere nævnt: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.« En anden organisation får også svar: »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.«

Der er en variation i ministerens svar, idet han også bruger følgende: »Jeg har ikke bemærkninger til henvendelsen.« Han fortsætter til andre organisationer: »Henvendelsen giver mig ikke anledning til bemærkninger.« »Jeg har ikke bemærkninger til henvendelsen.« »Henvendelsen giver ikke anledning til bemærkninger.«

Således kunne jeg blive ved at citere intetsigende ministersvar; der er ligefrem tale om, at ministeren har brugt et stempel. De organisationer, som bliver behandlet på denne måde af skatteministeren, vil utvivlsomt blive

rystede, når de hører, hvorledes deres henvendelser er blevet besvaret.

Et spørgsmål om, hvilke konsekvenser et af afgiftsforslagene vil få for grænsehandelen, besvarer ministeren med følgende: »Forslagets vedtagelse får næppe betydning for grænsehandelen.«

På det helt centrale spørgsmål fra skatte- og afgiftsudvalget, om de fremsatte lovforslag er i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser over for EF – hvor udvalget naturligvis forventer en redegørelse herom – tillader ministeren sig ganske enkelt at svare: ja.

Herefter har udvalget spurgt justitsministeriets lovkontor, hvorledes et enkelt lovforslag forholder sig til EF-bestemmelserne, og her har man dog fået en lidt længere redegørelse, men alligevel en redegørelse, der i ét og alt, uden særlige bemærkninger, uden særlig diskussion, giver regeringen ret.

Man kan roligt konkludere vedrørende dette, at det er en alt for letfærdig måde, hvorpå regeringen efterhånden behandler folketingsudvalg, der beskæftiger sig seriøst med problemstillingerne, og noget tilsvarende gælder for de mange gennemarbejdede henvendelser, der kommer udefra.

Vi har jo også haft ministre til samråd. Men dér har der heller ikke været noget nyt under solen: den samme overfladiskhed har gjort sig gældende. Man behandler udvalg og organisationer med en arrogance, som er helt uacceptabel.

Vi husker, at lovforslagene ved førstebehandling blev uddelt her i salen til medlemmerne, 20 minutter før førstebehandlingen begyndte, og jeg vil gerne stille følgende spørgsmål: hvorfor har man egentlig dette hastværk fra regeringens side? Hvad er meningen med at behandle folketinget således? Siden maj 1981 har man vidst, at man ville føre disse forslag igennem tinget, og der har været masser af tid til en grundig behandling, der har været masser af tid til, at ministre var gået til arbejdet helt anderledes detaljeret, helt anderledes ansvarbevidst over for folketinget og de organisationer, der har henvendt sig.

Socialdemokratiet skrev i en valgannonce i søndags: »Vi kan kun arbejde os ud af vanskelighederne.« Der står videre: »Det klares ikke ved højere skatter.« Ikke desto mindre er det lige nøjagtigt det, regeringen nu vil